

[Reedtz-Thott.]

tallet og omlægningen 100 år senere. Mekaniseringen og den fantastiske produktivitetstigning, der er fulgt i dens spor, har gjort det muligt for dansk landbrug trods alt at gennemleve en prisudvikling, der i og for sig bedst kan illustreres ved, at man nu er ved at gennemføre en brødkornsordning, hvor afleveringsprisen — den afleveringspris, landmanden beder om — er mindre end de tvangsafleveringspriser, som vi måtte aflevere kornet til ved de brødkornsordninger, vi havde for en halv snes år siden, før mekaniseringen rigtig tog fat. Endnu giver den maskinelle revolution imidlertid ikke det tilstrækkelige grundlag for en modernisering af lov om landbrugs-ejendomme. Det har derfor undret mig noget at læse i De danske Husmandsforeningers blad, Husmandshjemmet, at der i forbindelse med korn- og bemyndigelsesordningerne kunne ventes en skærpelse af jordlovene eller disses administration. Husmandshjemmet skriver i en ledende artikel den 21. maj bl. a. — hvis jeg må citere —:

„Det var en forudsætning for, at Husmandsforeningerne ikke skulle gøre indsigelse over for den kornlov, der skulle hjælpe det store landbrug, at jordlovgivningen skulle gøres mere effektiv.“

For det første: vedrørende udtrykket „hjælpe det store landbrug“ kunne man måske bede bladets lederskribent erindre, at det var Landbo- og Husmandsforeningerne, der allerede sidste år fremsatte et kraftigt understreget ønske om en brødkornsordning. Når foderkornet nu er kommet med, erkendes det vist fra alle sider, at dette skete, for at ikke halvdelen af landets jord skulle blive sået til med hvede og rug, og for at hidføre en balance i svineproduktionen. Det er vist en fortidig betragtning, at en antidumpingordning som den, der nu er ved at se dagens lys, er til særfordel for nogen enkelt brugsstørrelse.

For det andet må det vist være rimeligt nu, da vi er ved at lave en ændring i lov om landbrugsejendomme, at rette det spørgsmål

til den højtærede landbrugsminister om Husmandsforeningerne har fået noget tilsagn på det jordpolitiske område i forbindelse med de landbrugsøkonomiske love. Jeg skynder mig at sige, at jeg tror det ikke selv — det er vist ikke den nuværende højtærede landbrugsministers skik at spille med fordækte kort — men det kunne alligevel være rart at få et ord fra ministeren om, at den pågældende artikel må stå for skribentens egen regning. I dag skal vi tage stilling til landbrugslovene, og nogle dage til de økonomiske love. Det ville føles rimeligt, om folketingets medlemmer havde ministerens ord for, at der ikke var skabt en forbindelse mellem de to lovområder. Dette ville jo i påkommende tilfælde stærkt påvirke vor stilling til begge forslag. Jeg beder igen den højtærede landbrugsminister forstå, at dette ikke er noget forsøg på mistænkeliggørelse, tværtimod, det er snarere et tilbud om en renselsesproces, men Husmandshjemmet står jo på så mange måder det radikale parti så nær, at man i disse tider må tillægge dets ledende artikler en vis vægt.

I øvrigt er vi fra konservativ side indstillet på at gennemføre de foreliggende lovforslag.

Landbrugsministeren (Skytte): Det er ikke umiddelbart nemt at finde nogen særlig tilknytning mellem de bemærkninger, det ærede medlem hr. Reedtz-Thott nu fremsatte, og de lovforslag, vi behandler her. De lovforslag, som vi nu behandler, og som vi hele tiden har behandlet i enighed, har udelukkende tilsigtet at ajourføre og på enkelte områder gøre de pågældende love mere praktiske og elastiske, formål, som jeg har forstået at man fra alle sider er enig om, hvilket også har fundet udtryk i den foreliggende betænkning. Derfor skal jeg ikke knytte mange bemærkninger til de udtalelser, der her er fremsat. Jeg skal nøjes med at svare på det konkrete spørgsmål og sige, at hvad der står i Husmandshjemmets lederartikler, står altid for det pågældende